Hukuk Bölümü 2010/294 E. , 2010/318 K.

- 3194 SAYILI İMAR KANUNU?NUN 42. MADDESI UYARINCA VERILEN PARA CEZASININ IPTALI ISTEMIYLE AÇILAN DAVA
  - İMAR KANUNU (3194) Madde 42

"İçtihat Metni"

Davacı : Y.K.Özel Eğ. Tes. İş. ve Tic. A.Ş.

Vekili : Av. İ.Ö., Av. O.T.

Davalı : Nilüfer Belediye Başkanlığı

Vekili : Av. A.D.

O L A Y : Nilüfer Belediye Encümeni'nin 10.8.2005 gün ve 2005/707/5704 sayılı kararı ile ruhsatlı inşaatta; ruhsata aykırı olarak yapı yapıldığı iddiasıyla 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 32. maddesi uyarınca inşaatın mühürlenerek durdurulmasına ve aynı Kanunun 42. maddesi uyarınca yapı sahibi, müteahhit ve fenni mesul olarak görevli şirketler adına para cezaları verilmiştir.

Davacı vekili, yapı sahibi sıfatıyla müvekkili şirkete 33.990,00.-YTL para cezası verilmesine ilişkin kararın iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

BURSA 3. İDARE MAHKEMESİ; 26.12.2005 gün ve E:2005/2185, K:2005/2239 sayı ile, 3194 Sayılı İmar Kanunu'nun 42.maddesinde ruhsat alınmadan veya ruhsat veya eklerine veya imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapının sahibine ve müteahhidine 500.000.-liradan 25.000.000.-liraya kadar para cezası verileceği, fiillerin tekrarı halinde para cezalarının bir katı arttırılarak uygulanacağının öngörüldüğü, bu bölümde yer alan para cezalarının 765 sayılı Türk Ceza Kanununa 7.12.1988 tarih ve 3506 sayılı Kanunla eklenen Ek 1. maddenin b/7. fıkrası ile 393 misline çıkarıldığı, aynı Kanuna 28.7.1999 tarih ve 4421 sayılı Kanunla eklenen Ek 2. madde ile de, Ek 1. madde kapsamına giren para cezalarının her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerleme oranında arttırılarak uygulanacağı hükmünün getirildiği; 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2., 3., 4., 16., 17., 19., 22., 27., geçici 2., geçici 3. maddelerinden söz ederek, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun anılan hükümlerinin ve kanunun bir bütün olarak incelenmesinden de anlaşılacağı üzere, İkinci Kısımda sayılan kabahatler dışında diğer kanunlarda düzenlenen kabahatlerle ilgili olarak uygulanan idari yaptırım kararlarından olan idari para cezalarına karşı Yasanın yürürlüğe girdiği 1.6.2005 tarihinden itibaren kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde sulh ceza mahkemesine başvuru öngörülerek idari para cezalarına karşı yasanın yürürlüğe girdiği 1.6.2005 tarihinden sonra açılacak davaların idare mahkemelerinin görev alanından çıkarıldığı, Yasanın geçici 2. maddesi ile, Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibariyle idare mahkemelerinde açılan ve görülmekte olan idari yaptırım kararlarının bu durumun dışında tutulduğu, 27. madde ile de, diğer kanunlarda kabahat karşılığı öngörülen belirli süre için bir meslek veya sanatın yerine getirilmemesi, işyerinin kapatılması, ruhsat veya ehliyetin geri alınması gibi yaptırımlara ilişkin hükümlerin, ilgili kanunlarda 5326 sayılı Yasa hükümlerine uygun değişiklikler yapılıncaya kadar saklı tutulmuş bulunduğu; bu durumda, davacı şirket hakkında, ruhsat ve eklerine aykırı olarak yapıldığı tespit edilen inşaatın yapı sahibi sıfatıyla 3194 sayılı İmar Kanununun 42. maddesi uyarınca verilen idari para cezasına ilişkin bulunan uyuşmazlığın çözümlenmesi görevinin 5326 sayılı Yasa uyarınca Sulh Ceza Mahkemesine ait olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 15. maddesinin 1/a bendi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, söz konusu para cezasına karşı adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

BURSA 4. SULH CEZA MAHKEMESİ; 24.1.2007 gün ve 2006/197 D.İş sayı ile, başvuran vekilinin 13.2.2006 havale tarihli başvuru dilekçesi ile davalı idare tarafından müvekkilince müteahhit olarak yapılan inşaatın ruhsata aykırı olarak yapı yapıldığı iddiası ile 10.8.2005 tarih 2005/707-5704 sayılı karar ile 33990-YTL idari para cezası ve inşaatın durdurulmasına karar verildiğini, bu dava dosyası ile birleştirilen mahkemelerinin 2006/199 değişik iş sayılı dosyasında, 13.2.2006 havale tarihli dilekçesinde başvuran tarafından fenni mesul hizmeti yürütülen inşaatın ruhsata aykırı olarak yapıldığından dolayı 6798-YTL idari para cezası ile inşaatın durdurulmasına haksız olarak karar verildiğini, yine bu dava dosyasında birleştirilen mahkemelerinin 2006/198 değişik iş sayılı dosyasında, başvuran vekili tarafından 13.2.2006 havale tarihli başvuru dilekçesi ile inşaat sahibi olarak başvuran hakkında ruhsata aykırı olarak inşaat yapmaktan dolayı 33990-YTL idari para cezası ile inşaatın durdurulmasına karar verildiğini, ancak bu işlemlerin hukuka aykırı olduğundan dolayı kararların iptali talebi ile mahkemelerine başvuruda bulunulduğu; Mahkemelerince 2006/199 değişik iş, 2006/198 değişik iş ve bu dava dosyasındaki başvuruya konu olan idari işlemlerin, davalı idarenin 10.8.2005 tarih 2005/707-5704 sayılı işlemi olduğundan aralarında hukuki ve fiili irtibat bulunduğundan dolayı birleştirilmesine karar verildiği; başvuru konusu, davalı Belediye Encümeni tarafından 3194 sayılı İmar Kanununun 42. maddesi uyarınca ruhsata aykırı olarak yapı yapıldığından, 9.8.2005 tarihinde düzenlenen yapı tespit ve tatil zaptı ile tespit edildiğinden dolayı, bu inşaatın yapı sahibi olan başvuran hakkında 33.990-YTL, yapı müteahhidi hakkında 33990.-YTL ve fenni mesul olan başvuran hakkında ise 6798-YTL idari para cezası alınmasına ve kaçak inşaatın 3194 sayılı İmar Kanununun 32. maddesine istinaden yapı inşaatının durdurulmasına karar verildiği, bu kararın tebliği üzerine başvuran vekili tarafından 5326 sayılı kanunun 27 maddesi gereğince itirazda bulunulduğu; başvurunun incelemesi sırasında, 5560 sayılı Kanunun RG.'de 19.12.2006 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe girdiği, bu tarihe kadar 5326 sayılı kanunun 3. maddesine göre ve aynı kanunun 27. maddesi uyarınca idari yaptırım karalarına karşı (idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin) yapılan başvurularda, Sulh Ceza Mahkemelerinin görevli olduğuna ilişkin hükmün uygulandığı; 19.12.2006 tarihinden sonra yürürlüğe giren 5560 sayılı kanunun 31. maddesi ile 5326 sayılı kanunun 3. maddesinin değiştirildiği, başvuruda görevli mahkemeye ilişkin hükmün yeniden düzenlendiği; buna göre 5326 sayılı kanunun, kanun yoluna ilişkin hükümlerinin diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanabileceği, idari yaptırım kararlarına karşı gidilecek kanun yollarında görevli mahkemenin belirlenmesine ilişkin hükmün de aynı kapsamda olduğu; başvuru konusu olan idari yaptırım kararına konu kabahatin, 3194 sayılı kanunun 32. maddesi ile 42. maddesine muhalefet etmek olduğu, davalı idare tarafından 10.8.2005 tarih 2005/707-5704 sayılı karar ile 33990-YTL, 33990-YTL, 6798-YTL idari para cezası ve kaçak inşaatın durdurulmasına karar verildiği; 3194 sayılı kanunda, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yolu bakımından özel düzenleme yok ise de, Anayasanın 153. maddesine göre tüm kurum ve kuruluşları kararları ile bağlayıcı olan Anayasa Mahkemesinin 15.5.1997 tarih 96/72 Esas, 97/51 Karar sayılı ve 1.3.2006 tarih 2005/108 E. 2006/35 K. Sayılı kararında belirtildiği üzere, 3194 sayılı kanunun 32. ve 42. maddeleri uyarınca Belediye Encümeni tarafından yıkım ve para cezalarına ilişkin alınan kararların, kamu gücü kullanılarak alınmış yönetsel kararlar olduğu ve uyuşmazlık çıktığında çözüm yerinin idari yargı olacağının Anayasanın 125. ve 155. maddeleri gereği olduğu; Danıştay 10. Dairesinin 22.11.2006 tarih 2006/2091 esas

2006/6741 karar sayılı kararında da belirtildiği üzere; Anayasa Mahkemesinin iptal kararı sonrasında, 5326 sayılı kanun dışında düzenlenen kabahat niteliğinde olan idari yaptırım kararlarına ilişkin özel kanunlarda özellikle yapılacak itirazlarda SCM.'lerinin görevli olduklarına ilişkin düzenleme bulunmadığında, 5326 sayılı kabahatler Kanununun 3/1 (a) maddesine göre, bu kanundaki kanun yolu hükümlerinin uygulanmayacağı, belirtilen düzenleme kapsamında düşünülmesi gerektiğinden görevsizlik kararı verilmesinin gerektiği; zaten 5326 sayılı kanunun idari yaptırım kararlarına karşı gidilecek kanun yolları bakımından genel bir düzenleme içeren 3. maddesinin bu genel uygulama ilkesinin kaldırılmasından sonra, görevli yargı yolu incelemesinde 2576 sayılı kanun ile 2577 sayılı kanun bakımından incelenmesinin gerektiği; buna göre 2576 sayılı kanunun 5. maddesinde İdare mahkemelerinin görevlerinin düzenlendiği, iptal davalarının bu mahkemelerin görevinde olduğunun belirtildiği, 2577 sayılı kanunun 2. maddesinde, idari dava türleri olarak idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu, ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için açılan iptal davalarına ilişkin açılan davalar olduğunun belirtildiği; 3194 sayılı kanunun 42. maddesinde, ruhsat alınmadan veya ruhsat veya eklerine veya imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapının sahibine ve müteahit ve ayrıca fenni mesule Belediyelerce idari para cezası verileceğinin belirtilmiş olduğu; bu tür bir işlemde belediyeler, kamu gücü kullanarak kamu hukuku alanı kapsamında kalan idari bir işlem gerçekleştirdiklerinden, bu işleme karşı yapılacak başvuru üzerine yargısal denetim, idari yargı görev alanına giren bir uyuşmazlık haline geleceğinden, Anayasanın 125. ve 155. maddesine göre idari yargıda çözümlenmesinin gerekli olduğu; ayrıca 5326 sayılı kanunun 27. maddesine, 5560 sayılı kanunun 34. maddesi ile 8.fıkra ilave edilmiş ve buna göre de, idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmesi halinde, idari yaptırım kararlarına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebi ile birlikte idari yargı merciinde görüleceğinin belirtildiği; 5326 sayılı kanunun 27. maddesine göre idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı SCM ye başvurulabileceği, başvuru konusu olan idari yaptırım kararında da, Kabahatler Kanununun 27. maddesine göre inceleme yapıldığında, başvurularda mahkemelerinin görevinde olduğu belirtilen idari para cezası ve mülkiyetin hazineye geçirilmesine ilişkin kararlar dışında, yapının tatili ve yıkım kararı olup, bu karara karşı yapılacak olan başvurularda; idare tarafından kamu gücü kullanılarak alınmış görevsel karar olduğundan, başvurularda 27/1 maddesindeki kabahat yaptırımlarından olan idari para cezası ve mülkiyetin hazineye geçirilmesine ilişkin kararlardan olmadıklarından, idari yargının görevli olacağı, zira 5326 sayılı kanunun 27. maddesinde hangi tür idari yaptırım kararlarına karşı SCM'ye başvurulacağının sayılarak belirtilmiş olduğu, bunların içinde yapının tatili ve yıkım kararlarının bulunmadığı; bu nedenlerle, Anayasanın 125 ve 155. maddelerine göre başvuru konusu olan idari para cezası verilmesine ilişkin karara karşı yapılan kanun yolu başvurusunda, idare mahkemeleri görevli olduğu gibi, 5560 sayılı kanunun 27/8 maddesine göre de; başvuru konusu idari para cezası verilmesine ilişkin kararda, aynı kararla idari yargının görevinde bulunan yapı tatil ve yıkım kararı da verildiğinden; idari yaptırım kararına karşı yapılacak olan kanun yolu başvurusunda idari yargı görevli olmakla, mahkemelerince başvurunun görev yönünden reddine karar verilmesinin gerekmiş olduğu; yukarıda açıklanan nedenlerle; 1-CMK 4 ve 5 maddeleri uyarınca MAHKEMELERİNİN GÖREVSİZLİĞİNE, 2-Davalı idarenin 10.8.2005 tarih 2005/707-5704 sayılı kararı ile mahkemelerinin 2006/197 değişik iş sayılı dosyasında başvuran Buryap Yapı inş Taah. Tic unvanlı Yasin Sayar hakkında verilen 33990-YTL, bu dosya ile birleştirilen 2006/199 değişik iş sayılı dosyasında ayrı idari işlemle BYM Bursa Yapı Denetim AŞ hakkında verilen 6798-YTL, bu dosya ile birleştirilen 2006/198 değişik iş sayılı dosyasında Yeşilırmak Keşan Özel Eğt. Tes. işi Aş hakkında aynı idari işlemle verilen 33990-YTL idari Para Cezası ile Kaçak inşaatın 3194 sayılı imar kanunun 32.maddesine istinaden yıktırılmasına ve 9.8.2005 tarih cilt 1 sy 46 sayılı yapı tatil zaptı düzenlenmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı yapılan başvurunun 5560 sayılı kanun ile değişik 5326 sayılı kanunun 3/1 maddesi ile aynı kanunun 27/8 maddesi uyarınca aynı idari yaptırım kararı ile idari Para Cezası ile birlikte idari Yargı'nın görevinde kalan yıkım kararı da verilmekle, davaya bakmakta idare Mahkemesi görevli olduğundan, GÖREV YÖNÜNDEN BAŞVURUNUN REDDİNE, karar vermiş; bu karar itiraz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, aynı istemle bir kez daha, idari yargı yerinde dava açmıştır.

Bursa 3. İdare Mahkemesi: 19.06.2007 gün ve E: 2007/233, K: 2007/874 sayı ile, dava konusu olayda; Nilüfer Belediye Encümeni'nin 10.8.2005 günlü ve 2005/707/5704 sayılı kararının, davacıya ait Bursa Nilüfer İlçesi Cumhuriyet Mahallesi H.21C.05D.2B pafta, 1338 ada, 1 parsel sayılı taşınmaz üzerindeki inşaatın, ruhsat ve eklerine aykırı olarak 31.50x11.00 m ve 20.00x11.00 m ebatlarındaki çatının, çatı planının değiştirilmesi suretiyle çelik konstrüksiyonla oluşturulduğu ve trapez saçla örtüldüğünün 9.8.2005 günlü ve 1/46 sayılı yapı tatil zaptı ile tespit edildiğinden bahisle, yapı sahibi olan davacıya 3194 sayılı İmar Kanununun 42. maddesi uyarınca 33.990.00.-YTL para cezası verilmesine ilişkin kısmının iptali istemiyle Nilüfer Belediye Başkanlığı'na karşı açılan dava, önce Bursa 3. İdare Mahkemesi'nin 26.12.2005 günlü E. 2005/2185, K:2005/2239 sayılı kararıyla davanın görüm ve çözümünün Sulh Ceza Mahkemelerinin görev alanına girdiği gerekçesiyle, daha sonra Bursa 4. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 24.1.2007 günlü, 2006/197 D.İş sayılı kararıyla ve idari yargı yerlerinin görevli olduğu gerekçesiyle görev yönünden reddedilmiş bulunduğu; bu durumda, 2247 sayılı Kanunun 15. maddesi uyarınca, davanın taraflarından birinin son görevsizlik kararını veren mahkemeye yapacağı başvuru üzerine dava dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi ve Uyuşmazlık Mahkemesinin görevli yargı merciini belirten kararı üzerine dosyanın görevli yargı yerince incelenerek karara bağlanması gerektiğinden, bu yönde verilmiş bir Uyuşmazlık Mahkemesi kararı bulunmadan, aynı konuda idari yargı yerinde tekrar açılan davanın incelenmesine olanak bulunmadığı sonucuna varıldığı; ayrıca, 5326 sayılı Kabahatler Kanununda 19.12.2006 günlü ve 26381 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 5560 sayılı Yasa ile yapılan değişiklikle idari yaptırım kararlarına karşı görevli yargı yerlerinde değişiklik yapılmış olup olmamasının da varılan sonucu değiştirmediği gerekçesiyle; davanın incelenmeksizin reddine karar vermiş, temyiz edilmesi üzerine bu karar Danıştay 6. Dairesinin 26.6.2009 gün ve E:2007/7254, K:2009/7758 sayılı kararıyla onanmak suretiyle kesinleşmiştir.

Davacı vekili, 6.11.2009 tarihli bir dilekçe ile, Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmek üzere Bursa 4. Sulh Ceza Mahkemesi'ne başvurarak; Bursa 3. İdare Mahkemesi'nin 19.6.2007 gün ve E:2007/233, K:2007/874 sayılı kararı ile Mahkemelerinin 24.1.2007 günlü, 2006/197 D.İş sayılı kararları arasında doğan görev uyuşmazlığının giderilerek, görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmiş; Mahkemece dosya sehven Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına, Başsavcılık tarafından ise 25.5.2010 gün ve 2010/ 118648 sayılı yazı ekinde Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mahmut BİLGEN, Ramazan TUNÇ, Habibe ÜNAL, Sıddık YILDIZ, Muhittin KARATOPRAK ve Sedat ÇELENLİOĞLU'nun katılımlarıyla yapılan 06.12.2010 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkûmiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..."açıkça belirtilmiştir. Bu durum

göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Olayda, idari yargı yerinde ikinci kez açılan davada, Bursa 3. İdare Mahkemesince; daha önce verilen 26.12.2005 gün ve E:2005/2185, K:2005/2239 sayılı görevsizlik kararından bahisle,19.6.2007 gün ve E:2007/233, K:2007/874 sayı ile incelenmeksizin ret kararı verildiği; daha sonra davacı vekilinin, Bursa 3. İdare Mahkemesi'nin 19.6.2007 gün ve E:2007/233, K:2007/874 sayılı kararı ile Bursa 4. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 24.1.2007 günlü, 2006/197 D.İş sayılı kararları arasında doğan görev uyuşmazlığının giderilerek, görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep ettiği anlaşılmıştır.

Bu haliyle, davacı vekilinin başvurusu her ne kadar 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen yönteme uymamakta ise de, belirtilen idare mahkemesi kararının görevsizlik değil, incelenmeksizin ret kararı olduğu, ancak davacı vekilinin sehven bu şekilde ibare kullandığı, asıl amacının adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının giderilmesi olduğu gözetilerek; Bursa 3. İdare Mahkemesince verilen 26.12.2005 gün ve E:2005/2185, K:2005/2239 sayılı karar ile Bursa 4.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 24.1.2007 günlü, 2006/197 D.İş sayılı kararları arasında doğan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacağından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA'nın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dava, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesine göre verilen para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

3.5.1985 tarih ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesinin birinci fıkrasında, ruhsat alınmadan veya ruhsat veya eklerine veya imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapının yapı sahibine, fenni mesule ve müteahhidine, istisnalar dışında özel parselasyon ile hisse karşılığı belirli bir yer satan ve alana para cezası verileceği kurala bağlanmış; anılan Yasa maddesinin itiraz merci olarak sulh ceza mahkemesini belirleyen beşinci fıkrası Anayasa Mahkemesi'nin 15.5.1997 tarihli ve E:1996/72, K:1997/51 sayılı kararıyla; bir idari işlemin bir bölümünün idari yargının, diğer bir bölümünün ise adli yargının denetimine bırakılmasında, kamu yararı bulunmadığı, zira bu işlemlerin, kamu gücünün kullanılmasıyla ilgili bir idari işlemin devamı ve idari bir yasağa aykırı davranan kişiye idari bir yaptırımın uygulanması niteliğinde olduğu, çıkacak uyuşmazlıkların çözümünde de idari yargının yetkili olacağı, idarenin aynı yapı için aldığı kararın bir bölümünün idari yargıda bir bölümünün adli yargıda görülmesinin yargılamanın bütünlüğünü bozacağı, idari bir işlemin bölünerek bir bölümünün idari yargının bir bölümünün de adli yargının denetimine bırakılmasında isabet bulunmadığı belirtilmek suretiyle iptal edilmiş olup, yasama organınca bu konuda düzenleme yapılmamıştır.

Anayasa Mahkemesinin iptal kararını gözeten Uyuşmazlık Mahkemesi, 3194 sayılı Yasa'nın 42. maddesine göre verilen idari para cezalarına karşı açılan davaları, göreve ilişkin genel ilkelere göre idari yargının görev alanında görmüştür.

3194 sayılı Yasa'nın 42. maddesi, 9.12.2009 gün ve 5940 sayılı Kanun'un 2. maddesi ile değiştirilmiş ise de; idari para cezasına karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 üncü maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde "(1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır." denilmiştir.

Aynı Kanunun 27. maddesine, 5560 sayılı Kanun ile eklenen sekizinci fıkrada ise; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği kurala bağlanmış, bu maddenin gerekçesinde de bu hükümle, Kabahatler Kanunu'ndaki düzenlemelerin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun; İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı ancak; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 3194 sayılı İmar Kanunu'nda da idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği, ancak; idari para cezasına konu yapı ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararın(inşaatın mühürlenerek durdurulması) da verildiği anlaşıldığından; idari para cezasına ilişkin kararın hukuka aykırılığı iddiasının da, idari yargı yerinde görüleceği kuşkusuzdur.

Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesi ve aynı Kanunun 27. maddesine 5560 sayılı Kanun'la eklenen sekizinci fıkra hükmü bir arada değerlendirildiğinde, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesi uyarınca verilen para cezasına karşı açılacak davanın çözümünde idari yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Bursa 3. İdare Mahkemesince verilen 26.12.2005 gün ve E:2005/2185, K:2005/2239 sayılı görevsizlik

kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Bursa 3. İdare Mahkemesince verilen 26.12.2005 gün ve E:2005/2185, K:2005/2239 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 06.12.2010 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.